Amănunte de la faţa locului transmise de trimişii noştri

— FOTBAL —

U.T.A. HOTĂRÎRE UNANIMĂ DE A REALIZA IMPOSIBILUL

BELGRAD, 22 (prin telefon). Notind că întreaga presă iugoslavă (atît ziarele apărute miercuri seara, cît şi cele de joi dimineaţa) consideră — după primul meci Steaua roşie — U.T.A. — echipa belgrădeană virtual calificată în sferturile de finală ale C.C.E. nu vom produce, desigur, nici o surpriză, 0—3 fiind un scor extrem de greu de remontat, mai ales cînd apărătorii lui se numesc Giaici, Acimovici, Duikovici et. comp. Iată, de altfel, cîteva titluri de articole referitoare la meciul de miercuri: POLITIKA EXPRES: **„Steaua roşie s-a ţinut de promisiune"**, SPORT: **„Cu un picior în sferturile de finală"**, VECERNII NOVOSTI: **„Este oare totul gata?"** Sub acest titlu, autorul face următoarele consideraţii: **„...Practic, Steaua roşie are deja viza pentru sferturile de finală. E ireal să accepţi că fotbaliştii U.T.A.-ei vor învinge la Arad la 4 goluri diferenţă".**

Şi am putea da încă multe citate care afirmă în cor calificarea echipei Steaua roşie în turul următor al competiţiei. Mai mult, acestei opinii îi subscrie şi antrenorul N. Dumitrescu, care declară că este foarte greu ca U.T.A. să mai poată răsturna situaţia. Nu intenţionăm să judecăm aparenta resemnare a antrenorului arădean, dar îi vom opune, în aceste rînduri, declaraţia antrenorului iugoslav Miljanici care, foarte circumspect, a spus că **„meciul" cu U.T.A. continuă.**

Am putea să punem rezerva lui Miljanici pe seama unei diplomaţii de antrenor versat, dar credem că avem a face cu calculul cel mai raţional făcut după jocul de miercuri. Desigur, 0—3 este un scor net, dar nu trebuie uitat — şi se zice că antrenorul Miljanici tocmai la acest lucru s-a gîndit — că **fotbalul cunoaşte numeroase exemple în care echipele învinse la scoruri asemănătoare au marcat un prim gol la începutul partidei retur, gol după care au urmat pasionante „curse de urmărire", încheiate adeseori cu ajungerea şi chiar depăşirea învingătoarei din prima manşă.**

Subliniind că sîntem departe de a susţine că U.T.A. are posibilităţi evidente de a recupera la Arad diferenţa de goluri înregistrată la Belgrad, vom repeta că azi, mai mult ca oricînd, fotbalul se dezice de la o întîlnire la alta.

Legînd evoluţia de miercuri a echipei Steaua roşie de cea pe care o va avea, probabil, la Arad, vom remarca, din nou, marea capacitate ofensivă a echipei din Belgrad. Debordantă în jocul de acasă, în care marchează adeseori 3—4 goluri, Steaua roşie este renumită — spun colegii iugoslavi — pentru scorurile strînse pe care le înregistrează în meciurile din deplasare.

Pentru meciul de la Arad, grija de a nu primi un gol — decisiv pentru calificare, — constituie tema unei probleme esenţiale, ştiut fiind că Giaici, mai ales, este extrem de greu de ţinut pe orice teren.

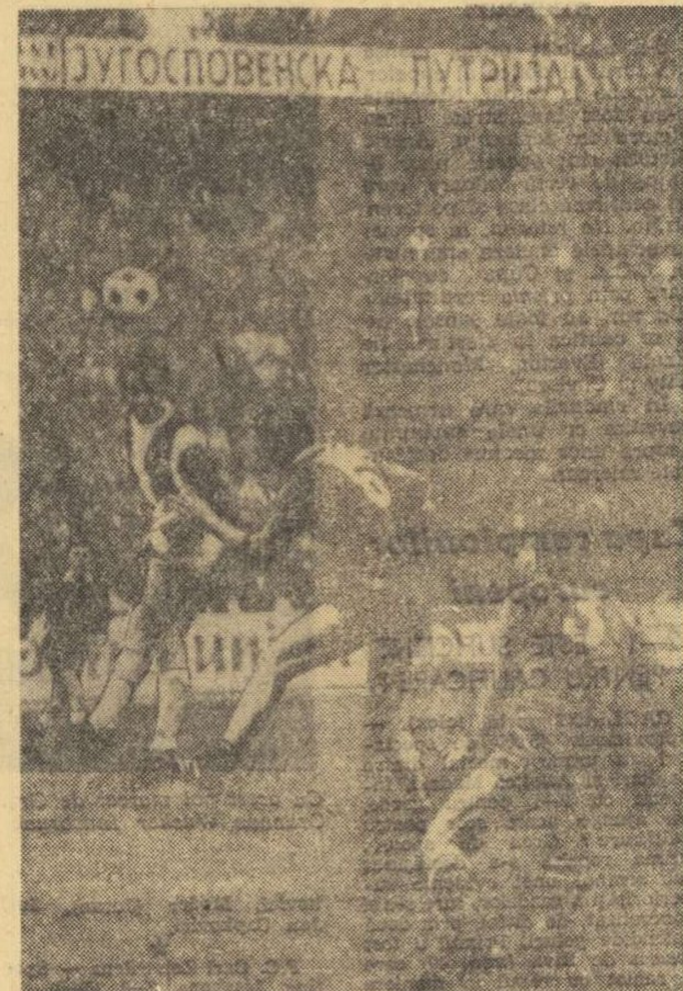
Pe de altă parte, posibilităţile de recuperare din partea U.T.A.-ei trebuie raportate şi la realitatea că Steaua roşie, fiind o excelentă echipă de atac, are fisuri în apărare, fundaşul drept Dzorici deschizînd adeseori adversarilor poarta spre gol. În meciul cu U.T.A., Dzorici a fost destul de aproape de un autogol, fiind de-a lungul partidei depăşit direct de cel puţin 7—8 ori de către Fl. Dumitrescu.

U.T.A., fără să facă un joc slab, a cedat unui adversar care a fost adeseori irezistibil.

Încheiem aceste rînduri, subliniind atmosfera de seriozitate matură a echipei arădene, care după înfrîngerea de miercuri şi-a păstrat — în afara unei decenţe remarcate de ziarele iugoslave — obiectivitatea şi curajul. **„Au fost mai buni ca noi** — recunoaşte Axente — **dar la Arad vom lupta pînă la capătul puterilor pentru a reuşi ceea ce acum ni se pare imposibil de realizat".**

La rîndul său, Nicolae Dumitrescu, lucid şi cumpătat ca totdeauna, ne spunea cu simplitatea-i cuceritoare: **„Echipa noastră este într-un proces de închegare. Avem destule de îmbunătăţit şi vom merge înainte, aşa cum am făcut-o şi pînă acum, succesele, ca şi înfrîngerea aceasta de la Belgrad, neputîndu-ne îndepărta de... sinceritatea faţă de noi înşine".**

Marius POPESCU

Instantaneu în careul U.T.A.-ei, în meciul de miercuri seara, cu Steaua roşie Belgrad.

EXPERIMENT SALUTAR

Se recunoaşte de multă vreme că în fotbalul nostru există şi o criză de conducători. Lipseşte chiar şi pentru cluburile divizionare A omul acela cu prestanţă, pricepere, conduită, principii, devotament. Lipseşte preşedintele acela cu autoritate care a condus ani mulţi destinele aceleiaşi echipe şi s-a impus în faţa cîtorva generaţii de jucători, fiindcă ştie tratatul fotbalului din scoarţă în scoarţă, în literă şi-n spirit. Lipseşte omul cu orizont, tehnician, intelectual, umanist, creator de spiritualitate şi tradiţie în incinta unui club. Lipseşte omul care să fie crezut de fotbalişti; lipseşte omul în stare să facă oameni din copiii, juniorii şi adulţii echipei. În locul său se întîlneşte prea adesea cineva trecut în mod arbitrar peste vămile înşirate mai sus.

În această situaţie mi se pare că Universitatea Cluj face un experiment salutar. Clubul l-a angajat ca salariat pe Remus Cîmpeanu, absolvent al Facultăţii de Drept, încă jucător şi căpitan de echipă, în funcţia de responsabil al secţiei de fotbal. Nu e cazul să explicăm în detaliu de ce ideea şi alegerea ni se par excelente. Cine îl cunoaşte pe Remus ştie că acest om şi acest fotbalist întruneşte multe din virtuţile necesare unui adevărat mentor de echipă. Avem credinţa că în acest timp Remus Cîmpeanu va deveni omul la care ne-am gîndit cu nostalgie în rîndurile dinainte. Ideea lui Titus Lucaciu, secretarul clubului, din care s-a născut angajarea lui Remus a fost excelentă. Într-un fotbal ca al nostru, unde nu se face nimic pentru formarea unor adevăraţi conducători de echipă, modalitatea aceasta ar putea fi urmată şi de alţii. Atunci impostura se va strecura mai greu.

R. B.

DINAMO N-A FOST O SIMPLĂ COINCIDENŢĂ

LIVERPOOL, 22 (prin telefon).

Coincidenţă? Acum doi ani consemnam că înfrîngerea netă (0—4) a dinamoviştilor bucureşteni la Birmingham, care consfinţea eliminarea lor din cadrul Cupei cupelor, în faţa lui West Bromwich Albion, s-a datorat gravelor deficienţe ale fundaşilor laterali (Popa — Ştefan), în special a celui de pe partea stîngă. Situaţia s-a repetat aidoma miercuri seara, de această dată, însă, la Liverpool. În „C.E.T." avînd alţi interpreţi: Cheran — Deleanu, cu ultimul în rolul principal.

Să fie, oare, numai o simplă coincidenţă, sau cumva rezultatul firesc al unui decalaj valoric între cele două echipe, manifestat decisiv acolo unde veriga adversarului s-a dovedit cea mai slabă? Opinez pentru cea de a doua alternativă. Întrebîndu-l după meci pe **Bill Shankly**, managerul lui F. C. Liverpool, ce părere are despre partida abia încheiată, acesta mi-a spus: **„O singură echipă a practicat un joc pozitiv, şi aceasta a fost F. C. Liverpool. De la Dinamo n-am putut remarca pe cineva anume, întrucît n-a relevat în această partidă vreo individualitate, ci doar o încercare de joc colectiv. Dumitrache a fost un exilat în prima linie, iar fundaşii dumneavoastră de margine n-ar fi avut randamentul pe care-l acuzaţi acum, dacă nu ar fi fost forţaţi de extremele mele, Thompson şi Hall, care sînt, într-adevăr, foarte bune".**

Dinamo a întîlnit în prima manşă a turului doi din „C.E.T." o veritabilă reprezentantă a reputatului soccer englez, lansată puternic în acest sezon pentru recîştigarea faimei ce a încununat-o în prima jumătate a deceniului trecut. Pe tulpina unor calităţi recunoscute ale fotbalului insular: **vigoare şi angajament fizic fără menajamente, excelent joc de cap,** întinerita echipă a lui F. C. Liverpool încearcă să reabiliteze în Anglia — după profesiunea de credinţă a lui Shankly — jocul ofensiv, desfăşurat pe un front larg, cu folosirea intensivă a unor extreme autentice. Alături de „vulpoiul" Thompson şi-a făcut debutul luna trecută, într-o competiţie continentală, tînărul Hall, bătăios, posesor al unei viteze remarcabile, ale cărui centrări de mare precizie, din plin fuleu, n-au făcut simţită lipsa internaţionalului Callaghan. La această situaţie obiectivă s-a adăugat şi una subiectivă: absenţa din formaţie a celor două vîrfuri de atac titulare, Graham şi Evans, principalii marcatori. Era, deci, de presupus că echipa gazdă va mări presiunea pe extreme, pentru a-i disloca pe fundaşii centrali dinamovişti în zonele de margine, şi a permite, astfel, în compensaţie faţă de lipsa vîrfurilor penetrante, apariţia în careul advers a jucătorilor de la mijlocul terenului, şi chiar a propriilor fundaşi.

Dinamo a rezistat o primă repriză cu preţul unor mari eforturi, pentru că Mustăţea, Lucescu şi Haidu erau într-o permanentă alertă în dublarea lui Cheran şi Deleanu, iar Sălceanu şi R. Nunweiller „îngheţau" balonul la mijlocul terenului. **Această tactică, pur defensivă, ce părea că s-a transformat în scop în sine, l-a şi determinat probabil pe Shankly să-şi revendice numai pentru echipa sa atributul jocului pozitiv.** Dumitrache — izolat între două piscuri — Yeats şi Lloyd — în preajma cărora patrula la nevoie Smith, n-a putut face nimic în afara unor pătrunderi prin driblinguri izbutite, spectaculoase.

Cînd imediat după pauză dinamoviştii, scăpaţi pînă atunci cu faţa curată, au ratat consecutiv două mari ocazii prin Haidu, firavele intenţii de contraatac s-au topit de tot. Solitar, Dinu mai încerca cîte o evadare în zonele din faţă, dar pasele lui mergeau cu regularitate la adversar, creînd astfel mai frecvent pericole pentru buturile proprii. Presiunea la poarta lui Constantinescu a crescut continuu, jocul debordant al extremelor Hall şi Thompson, al mijlocaşului Hughes şi al fundaşului Lawler sfărîmînd barajul tot mai şubred al defensivei dinamoviştilor. **Jocul băieţilor noştri nu mai avea nici un orizont tactic şi astfel s-au marcat cele trei goluri, primele două pornite de pe extrema dreaptă, acolo unde Deleanu era complet depăşit. Marcajul fotbaliştilor dinamovişti devenise atît de abstract în aceste minute ale reprizei secunde, încît Dinu n-a putut decît să-l privească de la distanţă pe Lindsay la deschiderea scorului, iar fundaşul dreapta Lawler, lipsit complet de adversar, care să-l ţină la „cutie", şi-a permis să traverseze în diagonală terenul, înscriind golul următor de pe poziţie de vîrf de atac stînga!** În acele momente ne-am reamintit cuvintele antrenorului Nicuşor dinaintea meciului, prin care regreta absenţa lui Nelu Nunweiller...

Paul SLAVESCU

EPILOG LA MECIUL IND. SÎRMEI C. TURZII — ARIEŞUL CÎMPIA TURZII

Este cunoscut faptul că meciul Industria sîrmei Cîmpia Turzii — Arieşul Cîmpia Turzii, din campionatul diviziei C, a fost întrerupt deoarece jucătorul Surd (Ind. sîrmei) a lovit pe conducătorul partidei. Comisia centrală de competiţii şi disciplină a analizat în şedinţa ţinută aseară acest act cu totul ieşit din comun şi a luat următoarele măsuri:

— Jucătorul Surd (Arieşul) a fost sancţionat cu scoaterea din activitatea fotbalistică;

— meciul a fost omologat cu rezultatul de 3—0 în favoarea echipei Ind. sîrmei;

— echipa Arieşul a fost suspendată pe o etapă;

— jucătorul Haiduc (Arieşul) a fost suspendat pe trei etape pentru lovirea intenţionată a adversarului.

LOTUL DE JUNIORI — METALUL BUCUREŞTI 0-0

Ieri dimineaţă, lotul de juniori, aflat într-o scurtă perioadă de pregătire în comun, a evoluat în compania Metalului Bucureşti pe stadionul acesteia din Pantelimon. Fiind vorba de o partidă de verificare a potenţialului actual al componenţilor lotului, antrenorul C. Ardeleanu a folosit pe parcursul celor 90 de minute pe toţi jucătorii valizi. Două piese de bază ale formaţiei Helvei şi Ailenei sînt indisponibile, ambii jucători avînd întindere musculară la piciorul drept.

Jocul a fost, în general, plăcut, cu multe combinaţii frumoase, însă cu numeroase ratări la ambele porţi. În primele 30 de minute, metalurgiştii au evoluat la un bun nivel, acţionînd în viteză, cu derutante schimburi de locuri, însă Georgescu şi Roman n-au reuşit să fructifice situaţiile favorabile de a înscrie. Treptat, treptat, juniorii au echilibrat jocul. Ei au combinat frumos în cîmp, au folosit extremele, care au centrat de multe ori în careul advers, dar Mircea Sandu, Dănilă Bölöni şi, uneori, Donose au greşit ţinta.

La pauză, în ambele echipe s-au efectuat modificări, care, însă, n-au schimbat raportul de forţe în partea a doua a meciului. Jocul a continuat să se desfăşoare într-un ritm viol, cu acţiuni ofensive destul de periculoase dar ambele apărări au fost la post.

Lotul de juniori: Bucaru — Debrău, Smarandache, Sandu Gabriel, Ciocîrlan, Donose, Bölöni, Blejuşcă, Mircea Sandu, Dănilă, Cojocaru. Au mai jucat: Costaş Mihalcie, Micloş, Sumulanschi şi Năstase.

Metalul: I. Petre — Nedelcu, Moraru, Apostol, Mateescu, Savu, Căbuş, Ianeu, Georgescu, E. Dumitru, Roman. Au mai jucat: Matache, Rădulescu, Minculescu, Matei, Radu, Sava şi Trandafilov.

P. V.

STEAUA ABSENŢA ATACULUI ÎN JOC A PRĂBUŞIT IREMEDIABIL ECHIPA

EINDHOVEN, 22 (prin telefon). Dintre echipele române de club care au evoluat miercuri în Cupele europene, Steaua a suferit cea mai grea înfrîngere. Dacă eşecul în sine era oarecum previzibil, avîndu-se în vedere valoarea formaţiei olandeze şi avantajul ei de gazdă, surprind şi nemulţumesc profund proporţiile sale. Prin cele 4 goluri primite la Eindhoven de echipa bucureşteană, misiunea acesteia în partida revanşă de la 4 noiembrie devine extrem de dificilă.

Echipa firmei „Philips", într-o aşezare 4—3—3, are un stil de joc asemănător formaţiilor englezeşti, modern şi eficace. Compartimentele ei sînt bine echilibrate, omogene, în fiecare dintre ele figurînd jucători de clasă, cum pot fi cotaţi portarul **Van Beveren**, fundaşii **Radovici** şi **Kemper**, mijlocaşul **Veenstra**, înaintaşii **Hansen, Devrindt** şi **Van den Kuylen.** Echipierii lui P.S.V. Eindhoven, posedînd o bună tehnică, se află într-o permanentă mişcare în teren, îşi schimbă în mod derutant pentru adversar locurile şi rolurile, acţionînd cu precizie şi eficacitate în orice situaţie ar fi puşi. Ei joacă în viteză, cu ieşiri rapide din apărare — unde se efectuează un marcaj strict — în atac, cu deschideri lungi pe aripi şi centrări înalte în careu, care pun în valoare detenta şi măiestria loviturilor de cap ale înaintaşilor.

Deşi, cum spuneam puţin înainte, fiecare compartiment al echipei olandeze lasă o bună impresie, punctul forte mi s-a părut a fi — totuşi — linia de atac, poate şi datorită faptului că, evoluînd pe teren propriu, a practicat un joc prin excelenţă ofensiv. Nici n-ar putea fi altfel, atunci cînd în centrul acestei linii de atac figurează un jucător de talia lui **Van den Kuylen**, titular al naţionalei olandeze, un rafinat dribler şi excelent şuter. Iar pe extrema dreaptă se află internaţionalul danez Hansen, cu pătrunderile sale irezistibile şi centrările adesea impecabile.

Steaua a ţinut să nu dezmintă caracterizarea pe care i-o făcuse antrenorul Kurt Linder, după partida de campionat cu Politehnica Iaşi, aceea de echipă încă nematurizată, inegală în joc, cu perioade de fotbal bun, dar şi cu altele de scădere, în care intervin greşeli uneori copilăreşti. Miercuri seara, bucureştenii începuseră destul de bine jocul, beneficiind şi de una din marile ocazii ale meciului (din păcate, singura) pe care Mirăuţă a ratat-o prea uşor, trimiţînd peste poartă, de la numai cîţiva metri, o minge revenită din pieptul lui Van Beveren. Apoi, în condiţiile unei dominări din ce în ce mai accentuate a gazdelor, **ei s-au apărat cu calm şi precizie, reuşind să facă faţă cu succes atacurilor insistente ale adversarilor.**

În această perioadă am remarcat jocul foarte bun al fundaşilor **centrali** Hălmăgeanu şi Ciugarin, care erau de netrecut în duelurile directe cu impetuoşii înaintaşi olandezi, obligîndu-l pe Van den Kuylen să-şi încerce şansa numai prin şuturi din afara careului, ca şi intervenţiile oportune ale lui Sătmăreanu, oricum mai sigur pe el decît în alte partide anterioare. Aşa se explică de ce pînă la pauză gazdele n-au reuşit să ia decît un avantaj minim.

Ce s-a întîmplat în următoarele 45 de minute? Începutul reprizei a doua a fost mai puţin alarmant decît finalul primei părţi a meciului. **În aceste minute, ar fi fost nevoie, însă, ca înaintarea să devină mai activă, atît pentru a încerca egalarea, cît şi pentru a veni, în mod indirect, prin acţiunile ei, în ajutorul apărării proprii. Dar linia de atac** — Iordănescu, mai ales — **n-a reuşit să ţină balonul decît la primul contact, pierzîndu-l la pasa următoare şi deschizînd astfel drumul contraofensivei gazdelor.** O mărturie a slăbului aport al înaintării ne-o oferă şi şuturile ei la poartă: doar 7, în tot meciul (2 pe spaţiul porţii). Aceasta, în timp ce înaintarea olandeză a şutat de 22 de ori (de 10 ori pe spaţiul porţii). PĂRĂSITĂ DE ALIAŢII EI FIREŞTI DE LA ÎNAINTARE, APĂRAREA STELISTĂ A CEDAT ÎNCET-ÎNCET, PRIMIND ÎN PLIN CELE DOUĂ LOVITURI NĂPRAZNICE DIN MINUTELE 67 ŞI 68.

Paradoxal, dar în acest meci în care a primit patru goluri, Steaua trebuie să caute vinovaţii mai curînd în linia de atac, decît printre jucătorii care i-au apărat poarta...

Constantin FIRANESCU

ÎN 4 RÎNDURI

La întoarcerea fotbaliştilor de la U.T.A., Steaua şi Dinamo

Deşi sînt zece goluri grele,
Eu totuşi cred (e drept, cu teamă)
În microbiştii de la vamă
Că poate mai... reţin din ele.

AL. CLENCIU

LIPSA DE VALOARE COLECTIVĂ ŞI DE REZISTENŢĂ

(Urmare din pag. 1)

în deplasare pe joc de apărare sau poziţional, pentru a **obţine rezultate de egalitate sau scoruri strînse,** fie ele **chiar defavorabile, pentru a avea sorţi de calificare** în **jocul retur.** În acest context, **înaintaşii îşi închipuie că pot lăsa totul sau aproape totul pe seama apărătorilor şi mijlocaşilor, care să „plimbe mingea"** sau s-o degajeze întîmplător, iar conducerile cluburilor şi antrenorii cred că ulciorul poate merge de prea multe ori la apă, chiar dacă nu-şi cultivă grădinile proprii cu jucători talentaţi, capabili să înfrunte echipe de mare valoare continentală. **Aşa se face că disproporţia de valoare a jucătorilor din echipele noastre participante la aceste cupe, şi nu numai din aceste echipe, este** prea mare, astfel că a ne prezenta cu Dumbreanu într-un joc cu Steaua Roşie la Belgrad, cu Cheran contra F.C. Liverpool sau a opune pe Mirăuţă lui Dewrindt, sînt încercări cărora numai o şansă ieşită din comun le-ar putea da o reuşită oarecare.

Nu a trecut de fel neobservată constatarea că în cele trei partide din trista miercuri de alaltăieri, fotbaliştii noştri au rezistat onorabil aproximativ 2/3 din partidele susţinute pentru ca apoi rezistenţa lor să se prăbuşească şi adversarii să ia avantaj hotărîtor pentru calificare în al treilea tur al competiţiei. În această direcţie nu poate fi vorba de faptul că jucătorii nu au vrut să mai reziste ci pur şi simplu **NU AU MAI PUTUT SĂ REZISTE** şi explicaţia nu poate fi decît una singură: **PREGĂTIRE FIZICĂ INSUFICIENTĂ,** fie că această pregătire nu a fost bine făcută sau a fost pierdută pe drum din cauza ignorării recuperării după eforturi. **Problema rezistenţei redevine astfel o problemă de căpătîi a fotbalului nostru.**

Ce este de făcut? Iată principala preocupare pentru următoarele două săptămîni, pînă la returul acestor trei partide, la 4 noiembrie, perioadă de timp foarte aglomerată. **Diferenţele de scor lasă extrem de puţine speranţe că s-ar mai putea repara ceva măcar în sensul unei singure calificări.** După declaraţiile lor, unii fotbalişti atît de sever învinşi mai speră. Nu-i rău, noi însă credem că şi eventuale revanşe, adică victorii în retur, chiar fără calificare, nu-s o treabă de loc uşoară şi ar trebui bine pregătite, bine gîndite, jucate cu maximum de randament aceste partide, pentru a se mai obţine cît de cît o satisfacţie. Şi apoi să nu uite fiecare din aceste trei echipe că, după suspendarea Universităţii Craiova, pentru eşecul cu 0—3 la Pecs, pluteşte asupra lor acelaşi pericol, dacă nu cumva F. R. Fotbal va fi nevoită să recunoască că s-a grăbit în cazul Universităţii Craiova.

Ecouri după masa rotundă organizată de ziarul nostru asupra activităţii voleibalistice

Continuăm, în numărul de azi, publicarea opiniilor pe marginea celor două mese rotunde, privind comportarea reprezentativelor noastre la campionatele mondiale de volei.

Referindu-se la eşecul formaţiei masculine, GHEORGHE FERARIU, antrenor-jucător la Tractorul Braşov şi fost membru al lotului naţional, afirmă: „Regret foarte mult că reprezentanţii noştri nu au putut să apere bunul renume al voleiului românesc. Era şi greu, dacă avem în vedere că în perioada de pregătire s-au comis o serie de greşeli, peste care, atunci, s-a trecut cu uşurinţă. Unii jucători, din motive mai mult sau mai puţin obiective, au făcut abia jumătate din orele de antrenament prevăzute. De asemenea, trebuie să arăt că, deşi antrenorul Tănase Tănase a avut la dispoziţie un lot suficient de larg, pe teren erau introduşi doar 6—7 voleibalişti. Aşa s-a întîmplat şi la Balcaniada de la Atena şi la turneul de la Sofia, transformîndu-i pe ceilalţi în simpli turişti. La cererea mea de a fi introdus, mi s-a replicat: te-am adus ca să fii exemplu (n.n. la antrenamente) pentru ceilalţi! În această situaţie am renunţat de a mai face parte din lot. O altă cauză mi se pare a fi pregătirea psihică. A lipsit dorinţa şi convingerea că există posibilitatea de a se scoate un rezultat bun. În timpul pregătirii comune au fost zile cînd a domnit o atmosferă optimistă, pentru ca nu după mult timp aceiaşi jucători să-şi manifeste neîncrederea în reuşită. Toate cele spuse aici, ca şi alte greşeli, au dus, în cele din urmă, la situaţia actuală. Se impun, fără îndoială, măsuri. Dar nu de ochii lumii"...

Deoarece s-a exprimat părerea că nu a fost elucidat „CAZUL RODICA POPA", ne-am gîndit să facem loc între „ecouri" şi declaraţiei pe care jucătoarea în cauză ne-a făcut-o după apariţia articolului de la masa rotundă: „Nu sînt răspunzătoare de şocul psihologic declanşat de acuzarea mea de dopaj. Nu am utilizat nici un fel de medicament prohibit, în afară de «Suplin» pentru slăbire, substanţă administrată de medic şi de care nu se ştia că poate da efecte asemănătoare cu cele ale stimulentelor. Recunosc alte abateri de la disciplină: încălcarea programului, de care se mai fac vinovate şi alte 6—7 colege, prezenţa (motivată, deoarece aveam dureri de spate şi nu am fost crezută) în camera masorului italian, nerespectarea regimului alimentar.

Nu accept însă învinuirea de dopaj şi nici pe cea — nefondată — de sabotare a echipei. De altfel, nu numai şocul psihologic a condus la comportarea slabă a formaţiei în turneul final. Eu am o mare vină — recunosc — pentru evoluţia de la Varna. Mai erau însă alte 11 fete!

Între cele care au avut o conduită condamnabilă sînt cea mai vinovată, pentru că în plus a survenit acuzaţia de dopaj. Pentru celelalte, cred că este şi vina educatorilor (!?). Nu sînt irecuperabilă."

Dr. ION DRAGAN — preşedintele Comisiei centrale de control antidoping: „Pentru elucidarea cazului jucătoarei de volei Rodica Popa este necesar să facem un mic istoric. În perioada de pregătire de la Brăila i-a fost aplicat, cu efecte favorabile, un tratament cu extract tiroidian pentru tendinţa de obezitate pe care o prezenta. Tratamentul amintit nu are implicaţii în controlul antidoping. Cu 7 zile înaintea turneului final al C.M. din Bulgaria, tratamentul a fost întrerupt. De asemenea, a fost sistată orice administrare medicamentoasă (vitamine, săruri minerale etc) cu 48 de ore înaintea începerii competiţiei finale.

La controlul antidoping, efectuat în Bulgaria, a fost indicată la cromatografia gazoasă (control antidoping), prezenţa de IMAO (inhibitori de monoaminooxidază) în urină, grupă de substanţe diferite net din punct de vedere al examenului de laborator de amfetamine, însă, de asemenea, interzise, deoarece sînt droguri excitante. Pentru că sportiva a declarat că s-a aflat în acea perioadă sub tratament medical (dirijat de dr. Elisabeta Pufulete) pentru slăbire — cu Suplin (o amphetamină) — facem precizarea reieşită din analiza situaţiei în comisia antidoping, că substanţa decelată la control este de cu totul altă natură, precum şi că orice tratament fusese sistat cu 48 de ore înaintea competiţiei".

Rezultatele concursului suplimentar Pronosport S. 1 din 21 octombrie 1970

I: Steaua roşie Belgrad — U.T. Arad = 3—0 pronostic 1; II: P.V.S Eindhoven — Steaua = 4—0 pronostic 1; III: F.C. Liverpool — Dinamo Bucureşti = 3—0 pronostic 1; IV: Cagliari — Atletico Madrid = 2—1 pronostic 1; V: Standard Liege — Legia Varşovia = 1—0 pronostic 1; VI: Panathinaikos — Slovan Bratislava = 3—0 pronostic 1; VII: Carl Zeiss Jena — Sporting Lisabona = 2—1 pronostic 1; VIII: Ajax Amsterdam — F.C. Basel = 3—0 pronostic 1; IX: Göztepe Izmir — Gornik Zabrze = 0—1 pronostic 2; X: Benfica Lisabona — Vorwärts Berlin = 2—0 pronostic 1; XI: F.C. Barcelona — Juventus = 1—2 pronostic 2; XII: Dinamo Zagreb — Hamburger S.V. = 4—0 pronostic 1; XIII: Fiorentina — F.C. Köln = 1—2 pronostic 2.

Fond de premii: 96.794 lei.